

NATUURVEREENIGING “HET WILDE VELD”

**Plattelandskomedie in drie bedrijven
in het algemeen Oost-Nederlandse dialect**

door

WILLIE VAN OENEN

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NATUURVERIENIGING “HET WILDE VELD”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLIE VAN OENEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANNA HEIDEVELD – Coördinator van de natuurvereniging en beheerder van de Veldschuur. Nogal fanatiek en meestal robuust en saai gekleed. (plm. 50 jaar)

MARTIN v.d. VEN – Boswachter. Stoere, wat klungelige vent. (plm. 30 jaar)

EMMA HOOIKAMMER – Vrijwilligster en vriendin van Martin (plm. 25 jaar)

GERRIT HOOIKAMMER – Boer en vader van Emma en Karin. Conservatief en opvliegend. (plm. 50 jaar)

WILLEM STOEL – Hangoudere. Doet graag lollig. (75 / 80 jaar)

ANTON POOT – Hangoudere. Ondeugend mannetje. (75 / 80 jaar)
Beiden lachen graag om hun eigen grapjes.

KARIN HOOIKAMMER – Hangjongere. Lastige puber. Zus van Emma (plm. 16 jaar)

LEON BARTELS – Hangjongere. Spijbelaar. Dreigt het verkeerde pad op te gaan. (plm. 16 jaar)

WETHOUDER BAAS – Arrogant type. Erg zakelijk. Heeft geen hoge pet op van de natuurvereniging. (dame plm. 40 jaar) *(kan ook als heer gespeeld worden met enkele tekstaanpassingen)*

MATHILDE en ERNST JAN: Bezoekers, echtpaar van middelbare leeftijd.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de Veldschuur van natuurvereniging. Het interieur van de Veldschuur is zeer eenvoudig en landelijk. Houten wanden met posters van dieren en planten en natuurorganisaties. Deur naar buiten en raam dat uitziet op het bos. Folderrek met wandelroutes etc. Eventueel opgezette dieren. Rechts is een kleine werkbank of tafel waarop nestkastjes gemaakt kunnen worden. Er is een kleine bar voor de koffie e.d. Er staan wat houten stoelen en een laag tafeltje met eventueel een bank. Er brand gezellig een houtkachel waar ook op gekookt wordt.

In het eerste bedrijf wordt in de veldschuur alles in gereedheid gebracht om de vrijwilligers te ontvangen die aan het werk moeten om wilgen te knotten.

EERSTE BEDRIJF

(Anna komt op met een grote pan soep. Martin komt op met hout, zagen en kniptangen)

ANNA: Goeiemorgen, Martin! Zo, hier is de soep. Een grote panne vol veur oonze vrijwilligers.

MARTIN: *(Wat onhandig stuntelend met het gereedschap)* En hier bint de zagen en de tangen en ik heb ok weer een hele bult planken e-zaagd veur de nöstkassies. Noe kunt de vrijwilligers an het wark.

ANNA: *(Zet de pan neer)* Nou, ik hoape dat er mar genog vrijwilligers komt vandage. Het valt altied niet mee um genog meensen te kriegen. Iederiene is druk tegenwoordig. Ze wilt olmoal wel wandelen en fietsen hier, mar warken?- ho mar.

MARTIN: Och, het is altied nog e-lukt. Emma zal wel weer volk op e-scharreld hebben. Die kump zo. *(tegen Anna)* Zeg, wat heb ie weer een grote panne soep e-maakt. Wat veur soep is het?

ANNA: Pompoensoep.

MARTIN: Alweer pompoensoep?

ANNA: Ik hadde de diepvries nog vol. Wi'j hadden veurig joar toch zukke dikke pompoenen. Ie mossen ze op de kruuwagen noar huus brengen.

MARTIN: *(Voorzichtig)* Mar de meensen wilt misschien ok wel is wat aans as pompoensoep misschien. Snärt bi'jveurbeeld.

ANNA: Snärt! Schei uut! Snärt is veur jagers. Nee, dit is lekkere vegetarische soep. Doar is niks mis met. Zo, nou eerst de kachel weer volgooien. 't Is nog best frissies buten. *(Rommelt bij de kachel met brandhout)* Gelukkig, de schöstien trekt goed. Wee'j nog wel van veurig joar? Toen zat er een kraaiennöst in de schöstien. Het was hier blauw van de rook.

MARTIN: 't Wordt het eigeluk is gien tied dat wi'j een gaskachel kriegt?

ANNA: Onzin! Hier gien fossiele brandstoffen. Wi'j hebt hier holt zat. Det is CO2 neutraal.

MARTIN: *(Kijkt door het raam. Laat zenuwachtig weer van alles vallen)* Oh, ik geleuve det Emma dur an kump. Det is mooi.

ANNA: Zal mi'j beni'jen of ze nog vrijwilligers hef kunnen vinden.

EMMA: Hallo jongelui. Doar was ik weer. Dag Martin! *(kusje)* Hoe is het met mien boswachtertje? *(Knuffel)*

MARTIN: *(Rommelt met schoppen en takkenscharen die hij allemaal laat vallen. Kust dan Emma)* Dag Emma, Met mi'j is alles goed. Veural noe ie dur bint!

ANNA: Jonge, maak toch niet zo'n lawaai. Ie bint ok net zo handig as een zeehond met een breiwerkje. Zeg Emma, komt er wel genoeg vrijwilligers? Wilgenknotten is zwoar wark.

EMMA: Ik denk het wel. Het is gelukkig weer e'lukt. Mar vroeg niet hoe? Er bint ok nog wat vaste vrijwilligers ziek met de griep. Mar as het goed is komt er zo een stel an. De maatschappelijk werker hef mi'j een paar namen deur e-geven. Die wus nog wel een paar meensen die wat um handen mossen hebben. Nou, wi'j treft het, het is oardig goed weer vandage, gelukkig. Mooi weer um de wilgen te knotten.

MARTIN: (*Verbaasd*) Maatschappeluk werk? Hef die oe namen deur e-geven? Nou, 't zal mi'j beni'jen. Hoevölle hadden die er dan?

EMMA: Vier stuks. (*Warmt de handen*) Fijn, de kachel is al lekker warm. Is er al koffie?

ANNA: Het water koakt al zowat. (*bezig met kannen en filters*) Ik zette vast een paar kannen vol. Een paar um mee te nemen en een kanne veur de bezoekers hier.

MARTIN: (*Bij de nestkastjes*) Dur mut ok neudig ni'je nöstkassies e-maakt worden. Wi'j hebt er weer een bult verkocht. Ach ja, dur is hier altied wark zat. (*De deur gaat open en Willem en Anton komen binnen, vol frisse tegenzin*)

ANNA: (*Zet koffie*) Dur is toch niks mooiers dan lekker in de natuur warken. Dan hoef ie ok niet noar de sportschoele..

WILLEM: (*Gelaten*) Goeiemorgen samen.

ANTON: Ok goeiemorgen. Mos wi'j hier wezen?

EMMA: Det ligt tur an wat jullie komt doen.

WILLEM: Nou ja, wi'j bint hier onder grote dwang vrijwillig hen e-stuurd.

ANTON: Wi'j mossen hier kommen helpen. Ja, ja, het is mie wat.

ANNA: (*Verbaasd*) Bint jullie de vrijwilligers?

EMMA: Hef de maatschappeluk werker jullie hier hen e-stuurd?

WILLEM: Ja! Het is een schandaal. Maatschappeluk wark mos tur nog an te passe kommen.

Hebt die lui niet wat betters te doen? Loat ze boeven goan vangen.

MARTIN: Nou, goat eerst mar is zitten en doet de jasse uut. Dan krieg jullie koffie.

WILLEM: Koffie, doar krieg ik zoerbraanden van en dan kan ik niet sloopen.

ANTON: En ik kan gien koffie drinken as ik sloape. Ha, ha, ha.

ANNA: Van disse koffie heb ie gien last heur. Dit is eikeltjeskoffie, e-maakt van noten en kruden en zonder cafeïne. Puur natuur en heel gezond. (*Schenkt in*)

EMMA: (*Doet kopjes e.d. in een mand*) Het zal op jullie leeftijd aans wel niet met vallen um op die hoge ledders te stoan.

WILLEM: Hoge ledders? Wi'j?

ANTON: Wat mut wi'j dan doen? Schöstien vegen of zo? Ha, ha.

MARTIN: Nee, wi'j goat vandage wilgen knotten. Mar det is eigeluk gien wark veur jullie. Ie zollen oe in de vingers zagen.

WILLEM: Wilgen knotten? Met dit kolde weer? Det doe ik niet. (*staat op*) Ik goa daluk noar huus.

ANNA: (*Bezig met kopjes*) Rustig mar. Drinkt eerst mar is koffie. Jullie kunt altied nog nöstkassies maken. Det kun ie toch wel?

ANTON: Nee, Willem, ie kunt niet zomaar noar huus. Det vindt oen vrouwe niet goed. Die is bli'j as ie is vut bint. Hi, hi.

WILLEM: Mu'j heuren wie het zeg. Oen vrouwe hef zelf met die maatschappeluk warker zitten smoezen. Doarumme zit wi'j noe hier. 't Is mi'j wat moois. Wi'j hebt altied hard e-warkt. Wi'j hebt noa de oorlog het hele laand hier weer op e-bouwd. Met oonze blote haanden. En noe krieg wi'j stank veur daank. Met veertien joar mos wi'j al an het wark.

ANTON: Ja, en noe kunne wi'j de boom in. Letterluk en figuurluk. Heb wi'j oons leven lang hard e-warkt en nou bin wi'j gepensioneerd en stuurt ze oons hier noar toe um takkebossen te zagen en nöstkassies te timmeren. Ik goa noar de rijdende rechter.

EMMA: Mar vindt jullie het dan niet leuk um vrijwilligerswark te doen? Het is hier altied heel gezellig heur. En alles veur de natuur.

ANNA: Probeert het eerst mar is. Wi'j hebt van allerlei klussies veur oe beiden.

MARTIN: Mar woarum mos maatschappeluk wark jullie dan hier hen sturen? Ik begriep tur eigeluk niks van.

WILLEM: (*Gaat zitten*) Nou, det kump umdet de meensen tegenswoordig zukke zeurpieten bint. Klaagkonten bint het.

ANTON: (*Gaat ook zitten*) Ze kunt niet meer tegen een geintie. Det is het! Ze hebt zukke lange tieren.

EMMA: (*Schenkt koffie*) Maar wat hebt jullie dan e-doan?

WILLEM: Niks! Wi'j zit gewoon vake op een bankie in het winkelcentrum. Meer niet. Mag det ok al niet meer?

ANTON: Nee, det mag tegenswoordig ok al niet meer. Wi'j zit doar gewoon op het leugenbaankie, gezellig met wat leeftijdgenoten. Proat wat oaver vrogger en zo.

WILLEM: (*Verontwaardigd*) En noe nuumt ze ons hangouderen! Schandalig. Wi'j, die dit laand op e-bouwd hebt met mekare. Altied hard e-warkt.

ANTON: Met oonze blote haanden. Dag en nacht heb wi'j e-warkt en

noe zit wi'j in de weg. Noe wilt ze oons kwiet.

ANNA: Zit jullie doar gewoon op een baankie? Ik snap niet waarom dat zo'n probleem is.

MARTIN: (*Peinst*) Zit jullie doar dan op het dorpsplein bij de supermarkt soms?

WILLEM: Ja, doar zit wi'j graag met mooi weer, uut de wind en in de zonne. Kun wi'j mooi um oons hen kieken en tabak kauwen of een sigaartie roken..

MARTIN: Ja, ja, ik geleuve dat ik het begun te begriepen. Maar... bin jullie wel zo onschuldig as ie zegt? Ik heb wel is wat e-heurd oaver die oldties die doar zit. Det is niet olmaol zo fraai.

EMMA: Jullie beledigd de meensen heb ik e-heurd. En vrouwen van alles noaroepen en zo.

ANTON: Nou ja, wi'j hoalt wel van een geintie natuurluk. Mar de meensen hebt zukke lange tinnen tegenwoordig.

WILLEM: (*Tegen Anton*) Ja, mar ie hebt ok vake commentaar as de meensen met de volle karren uut de winkel komt. Det vindt ze niet leuk.

ANTON: (*Lacht*) A'j ze ziet slepen met die grote karren vol. Ik vroage allent mar of ze goat overwinteren op Nova Zembla. Mag det ok al niet meer? En ie dan, Willem. Lest leup tur een kearl met een bossie bloemen en toen vreug ie of e wat goed te maken had. Des toch humor? Was ok al alweer hellig. Ha, ha, ha.

WILLEM: Ja, dan bint ze alweer hellig. Mar Anton, wi'j helpt de meensen ok wel is met die zwoare tassen, nietwoar? Doar heur ie ze niet oaver.

ANTON: Ja maar, ie helpt allent mar mooie jonge vrouwgies. En dan kniep ie ze ok hier en doar heb ik wel e-ziene.

WILLEM: Det valt wel met. Alles is tegenswoordig al gauw ongewisse intimiteiten. Toen ik een jonge kearl wasse zeiden ze dat nooit.

ANNA: Ik geleuve det ik het begun te snappen wat jullie doar uutstukt. Ik heb hetzelf trouwens niet e-ziene want ik komme nooit in die supermarkt. Ik goa altied noar de Biologisch Dynamische winkel in de stad.

ANTON: Det siert oe niet. "Zoek in de vreemde niet wat uw eigen plaats u biedt". Det doe wi'j ok.

WILLEM: Ik had mi'j dur zo op verheugd um met pensioen te goan. Lekker uitrusten. Ik heb altied hard e-warkt. Zat ik mooi de hele dag veur de tillevisie en begunt mien vrouwe te klagen.

ANTON: Mien vrouwe ok. Wol ze de kamer behangen en dan mos ik vut. Gaf ze mie vief euro met en mos ik mi'j de hele dag mar redden. "En niet alles deur mekare drinken", zee ze dan nog. En noe zit wi'j

hier in de bos. Het stiet mi'j aans niks an det wi'j hier zo ofgelegen zit. Gelukkig konden wi'j met de buurtbusse hier noartoe. Ie heurt zukke rare verhalen de leste tied.

WILLEM: (*Tegen Martin*) Zeg veldwachter, wi'j heurt ok nog wel is wat op het plein. Noe hadden ze het er lest oaver det hier wolven zollen zitten. Is det waar?

MARTIN: Wolven? Ha, ha, loat mi'j niet lachen. Hoe kom ie dur bi'j?

ANTON: Ja, die zollen hier van uut Duutslaand noartoe e-kommen wezen. Ongeleugen woar. Wolven, bah, det bint van die smerige diers. En noe zit wi'j dur midden tussen in. Umdet wi'j graag op het plein zit mut wi'j noe hier in de wildernis zitten tussen de roofdieren.

ANNA: (*Gedreven*) Wolven, was het mar woar. Dan was hier tenminste een echt een natuurgebied.

EMMA: (*Enthousiast*) Ja, dan zol ie ze 's winters heuren joelen 's nachts. Geweldig! Romantisch he, Martin? (*Knuffel*) Och, en gieniene hoeft toch bange te ween veur wolven. Het bint nachtdieren. Die bint zo schuw as wat.

WILLEM: Kiek ie mar uut, Roodkapje!

MARTIN: Ie mut niet alles geleuven wat de meensen zegt. As het komkommertied is giet de kraante ok altied van det soort verhalen schrieven. Wolven! Kom nou. Ik zitte toch alle dagen in de natuur en ik heb tur nooit iene e-zien. Mar kom, noe mut wi'j an het wark. Emma en Anna, as jullie nou vast noar de knotwilgen goat dan kom ik ok zo die kaante op. Ik zal de beide heren eem-n op gang helpen met de nöstkassies.

EMMA: Ik bin bange dat wi'j vandage mar met een klein koppeltie wilgen mut knotten. Jammer! Misschien komt er nog wel een paar vrijwilligers die geliek noar het laand goat, net as veurig joar. Loat wi'j dan mar begynnen.

ANNA: (*Tegen Willem en Anton*). En denk tur an da'j oen ofval netties opruumt. Alle ofval mut hier goed apart hoal-n worden. Kiek, wi'j hebt hier zes prullebakken. Veur holt, veur paper, veur plastic, veur metaal, veur organisch ofval en restofval. Dus as jullie een theezakkie weggooit mut het zakkie in disse bak, het touwgie bi'j het restofval, het papiertie in de papierbak en het nietie bi'j het metaalofval. Niet vergetten heur? (*Emma en Anna doen jassen aan, pakken gereedschap en gaan af*)

ANTON: (*Verbaasd*) Nou, tot kijk. Foi, wat fanatiek bint ze hier. Zes prullebakken! Het liekt Greenpeace wel.

MARTIN: Zo, heren, heb jullie de koffie op? Ie kunt zo daluk zelf wel weer een ni'j bakkie pakken. Dur is koffie zat. Kiek, veur de nöstkassies ligt hier de plaankies en doar lig een veurbeeld. Hier

bint spiekers en de zagen hangt doar en nou, ja, alles lig hier. Jullie redt oe wel. Ie kunt toch wel timmeren?

WILLEM: Of wi'j kunt timmeren, vrog hij? Natuurluk kunne wi'j det. Wi'j hebt het hele Nederland op e-bouwd. Dag en nacht heb wi'j.....

MARTIN: Ja, ja, det weet ik nou wel. Kiek, an de veurkaante kump het gat. Noe mut jullie het gat niet altied even groot maken. Kiek hier stiet het. *(pakt boekje)* Veur koolmezen en muskers mut het 32mm ween en veur pimpelmeesies mut het 28mm ween. Goed utkieken dus.

ANTON: Maak ie ok nöstkassies veur muskers? Det bint van die lastige diers. Ze vret mie alle kippevoer op. En dan ok nog nöstkassies veur maken? Laot ze in de heege goan zitten.

MARTIN: Doe nu mar zoas het op de tekening stiet. Ik goa noe gauw het veld in. Doe jullie ok nog is een stukkie holt in de kachel zo noe en dan? Aans giet e uut. En, o, ja, dur kunt ok nog bezoekers kommen natuurluk. In dit schrift mut ie de aantallen noteren. Det is veur de subsidie. Wilt jullie de gasten netties ontvangen? Die kunt jullie dan wel eem-n wegwies maken. *(laat zien)* Kiek, hier stoat de wandel- en de fietsroutes en hier de natuurgidsen. Koffie zit er in de thermoskannen. Kost 50 ct per bakkie. En de nöstkassies ku'j ok verkopen. Die kost 10 euro per stuk. Doar is de kassa. Nou, ik goa. Wi'j bint er tegen twaalf uur wel weer. Dan ete wi'j samen soep. Succes met de kassies. *(Pakt ook gereedschap en gaat af)*

WILLEM: Ja, wark ze! *(Zucht en gaat zitten)* Nou, doar zit wi'j dan. Hier ofgelegen midden in de bos. Loat ze oons zomar allent zitten. En fanatiek det die lui hier bint. Holtkacheltie, krudenkoffie. Hadden wi'j in de oorlog ok. *(Schuift kopje koffie weg)*. En die koffie, doar zit een raar smakie an. Eikeltjeskoffie, nooit van e-heurd. *(Pakt tabakszak)* Ik nem liever een proempie tabak. Ie ok wat?

ANTON: Straks mar. Ik rook zo dalek eerst wel een sigare. Laot wi'j mar is an 't timmeren goan. Ik heb tur aans niks gien zin an. Kunt die vogels niet gewoon een nossie in de boom maken? Dur is ok nargens gien echte natuur meer. Zollen ze hier gien koekies bij de koffie hebben? Ik heb zin an een dikke vulkoeke. *(Kijkt rond)* Niks van zuks. Kiek, ze hebt allent mueslirepen. Nou die lus ik niet. Det zoad giet mi'j onder 't gebit zitten.

WILLEM: Ok det nog! Det is noe vrijwilligerswark! Nou, ja. Het mut dan mar. Mar timmeren kunt wi'j wel. Ik heb lest nog een knienhokke veur de buurvrouw e-maakt. *(Pakt zaag)* Is hier gien werkbaanke? Nou, dan zal die plaanke mar is ofzagen op een stoel. Doe ik bij huus ok. *(Begint verwoed te zagen maar zaagt dan*

ook een stuk van de stoel af)

ANTON: Wat doe'j nou? Maak oe toch niet zo drok. Nou, ja, het was toch een old ding, die stoel. Zovölle soeps is het hier niet. Die kan wel in de kachel. *(Ze slaan de stoel in elkaar en beginnen dan druk te zagen en te timmeren en maken veel lawaai. Gooien zo nu en dan wat afgezaagd hout in de kachel. De heer en mevrouw Koudekerke komen op maar ze horen het niet)*

ERNST JAN: *(Staat ineens bij de heren die zich wild schrikken)*
Goedemiddag heren, wat bent u druk bezig.

WILLEM: *(Laat alles vallen)* Ik schrikke mi'j een ongeluk. Ku'j niet ankloppen?

MATHILDE: Goedemiddag heren. Hebben we u aan het schrikken gemaakt? Neem me niet kwalijk maar u maakt ook zoveel lawaai. Oh, wat enig, u maakt nestkastjes. Zeg, Ernst Jan, daar moeten wij er ook een paar van kopen. Staat zo enig aan de serre.

ANTON: Ie wilt ze kopen? Dat kan. Ze kost 15 euro per stuk.

ERNST JAN: En u meet die gaatjes precies uit? Maakt dat nog verschil dan?

WILLEM: Jazekers! Kiek disse is veur een koolmeessie, die is 32mm en disse is veur een pimpelmeessie en die is 28mm. Secuur wark heur!

MATHILDE: Maar deze dan, deze heeft helemaal geen vlieggat.

ANTON: Oh, ja, det klopt. Die is veur blinde vinken. *(Beide lachen)*

ERNST JAN: U bent me een paar grapjassen hoor. Doet u dit allemaal vrijwillig?

WILLEM: Vrijwillig? Ja, maar wel met enige dwang. Mar goed, ik zal oe beiden eem-n wegwies maken hier. *(Gaat staan)* Van harte welkom hier in disse schure, ik bedoel veldschure van de natuurvereniging. Wol ie een bakkie koffie? Echte krudenkoffie. Vol met vitaminen en mineralen en hormonen en zo. Kost vieftug cent.

ANTON: *(Bij de folders)* En kiek, hier bint de wandelroutes en fietsroutes *(Trekt er een stapel uit)* Ie kunt hier alle kaanten op. Het is hier machtig mooi. En oons dorp is ok heel mooi heur. Een mooi old centrum en een olde karke uut de middeleeuwen. Ie kunt dan mooi oen stoete opeten op een baankie bi'j de supermarkt. Doar is het heel gezellig. *(wijst stoel)* Goat hier mar is effen zitten en bekiect de boel mar is.

MATHILDE: Dank u wel, dank u wel. U bent heel vriendelijk. We willen graag een kopje koffie. *(Gaan zitten)* Euh, wat ik vragen wou, die naam 'natuurvereniging', wat betekend dat eigenlijk.

WILLEM: *(Rommelt met kopjes)* Wat det betekend? Nou gewoon, natuur he. Ik bedoele, alles puur en nou ja, gien toeters en bellen

mar alles heel natuurluk. En gruuu natuurluk, alles gruuu en biologisch..

ANTON: Biologisch en dynamisch en zo en wilgen knotten. (*Schenkt koffie in*)

ERNST JAN: Want kijk, wij zijn ook lid van een natuurvereniging maar dat is net iets anders.

MATHILDE: Het zijn net een paar lettertjes meer, begrijpt u? Wij zijn lid van een naturistenvereniging.

WILLEM: Naturistenvereniging? Wat is det noe weer? Wat is het verschil dan?

ANTON: Willem, is begriep het niet. (*Fluistert Willem wat in het oor*)

WILLEM: Ooooooh, bedoel ie det? Ooooooh, nee toch.

MATHILDE: Wij hadden eigenlijk gedacht dat deze vereniging ook zo was.

ANTON: Hier? Hoe kom ie doar noe bi'. Det doe wi'j hier in Velddorp niet heur. Vols te kold.

ERNST JAN: Nou eigenlijk zit het zo. (*Geheimzinnig*) We hebben via via gehoord dat er plannen zouden zijn om hier ook een natuurterrein in te richten voor naturisten. Weet u daar iets van?

WILLEM: Ikke niet heur. Nooit van e-heurd.

ANTON: En wi'j komt toch geregeld onder de meensen. Wi'j zit in het dorp altied in het centrum van het ni'js. Wi'j heurt alles.

WILLEM: Een naturistenterrein. Zo heur ie hier ok nog is wat. Maar euh..... kiek, op zo'n naturistenterrein euh, mag iederiene doar ok is kommen kiekien?

MATHILDE: Natuurlijk, iedereen is welkom. Maar dan wel ongekleed natuurlijk.

ANTON: Ie magt niet gewoon is effen rondkieken? En kun ie doar ok vrijwilligerswark doen?

ERNST JAN: Nou, zover is het nog lang niet, hoor. Maar nu willen wij hier graag een korte wandeling maken. Dan kunnen we de omgeving eens goed bekijken. Hebt u een wandelkaart van dit gebied?

WILLEM: Jazekers! (*Heeft wat kaarten uitgevouwen*) Disse kaarte is van de omgeving. Kiek, dur zit ok een plattegrond in van het hele gebied. Elk bossie en struukie en alle hazen en knienen stiet er op. Mar ie mut wel uitkieken. Ze zegt det hier wolven zit.

MATHILDE: Wolven? Oh, wat enig. Zou dat echt waar zijn?

ERNST JAN: Ik kan het me haast niet voorstellen. Maar ze schijnen vanuit het oosten wel steeds dichterbij te komen. Maar wolven zijn nachtdieren dus zullen we ze wel niet zien vandaag.

MATHILDE: Nou, dan gaan we toch hier maar eens heerlijk

wandelen. Het zonnetje schijnt al zo lekker. Al een beetje voorjaarsachtig nietwaar heren?

ANTON: O ja, ik wolle noe wel graag op een bankie zitten, mar ja, de plicht roept!

ERNST JAN: Nou, dan gaan we maar. Heren, we zullen beslist nog een keertje terugkomen. Dit gebied heeft zeker onze interesse. Hoeveel kosten deze wandelroute en de koffie? En een nestkastje natuurlijk. Och, wat enig allemaal. *(Rekenen af)* Dan wensen we u nog een prettige dag en tot ziens! *(Beiden af)*

WILLEM: Ja, tot kijk! Raar volk. Naaktlopers nog wel. *(Noteert de bezoekers)* Twee stuks! Mar Anton, wi'j hebt oons beste e-red met disse gasten nietwoar?

ANTON: Zekers! Wi'j bint van alle markten thuus. Mar ik hoape niet dat er nog meer komt. Ie zult mar van det volk kriegien det muuilukke vroagen stelt oaver zeldzame vogels, en zo. Ik wete het verschil nog niet tussen een kraaie en een reiger. Doe mi'j noe mar is een proempie tabak.

WILLEM: *(Geeft hem de zak)* Of det ze vroagen stelt oaver bescharmde plaanties enzo. Veur mi'j is het olmoal onkruud. *(Ze gaan weer richting nestkastjes)* Mar goed, wi'j goat mar is weer an't knooien an.

ANTON: *(Pakt weer de zaag)* Wat een slimme zage is det toch. Det ding is zo stomp. *(Zaagt verwoed)* Au, au, kiek noe is an, noe zaag ik mi'j ok nog in de vinger. Willem, heb ie een pleister?

WILLEM: Nee man, och, ie bloed as een varken. Wacht, hier heb ie mien zaddoek. *(Pakt een oude vieze rode zakdoek)*

ANTON: Goa toch vut met det gore ding. Doar zit olmoal bacterien in. Is hier gien verbandtrommel? *(Ze gaan samen aan het zoeken. Willem vindt tenslotte de verbandtrommel ergens onder in een kast)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto